

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор
на пів року 10 кор
на чверть року 5 кор
на місяць 1-70 кор

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Подпункт число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости — віри не возьмеш; бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслан» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рекониси звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісламі» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Конець царської самовлади.

(+) На Зелені свята склала ся в Петербурзі подія історичної досяглости, котра мати ме великі і важні наслідки не лише для дальшого розвитку російского царства і єго становища посеред світових держав, але також і на уладженє взаємин Росії до сих держав. Цар Микола II. прийняв відпоручників земских зборів, представників Петербурга і Москви на окремім послуханю в Петергофі, вислухав довшої промови провідника сих відпоручників, князя Трубецкого і дав на сю промову відповідь. Довго опирав ся цар, щоби дати послуханє сим відпоручникам і прийняв їх лише з услівем, що они стануть перед ним яко приватні люди, а не яко відпоручники, одначе се не зміняє самої річи, не зменшає досяглости сеї події. Нещасна війна Росії з Японцями, а особливо страшне пораженє флотії російської на Корейскім шляху, про яке і цар згадав у своїй відповіді, приневолити єго, не зволікати дальше з домаганями всіх верств російської сусільности що до конституційного устрою царства, а вислухати сего голосу народів. Князь Трубецкий вже другий раз мав нагоду стати перед царем і звернути єго бачність на невідрадні відносини внутрішні російского царства. Перед недавнім часом, коли в Росії почав ся сей рух, що довів до теперішного розладу внутрішного, звернув ся кн. Трубецкий словами французского міністра з часів короля Кароля X.: «се не є вже ворохобня, се є революция!» Сі слова однак не мали належного впливу на царя, котрий із своїм окруженєм все ще сподівав ся побіди російского оружя на далекім Сході і колиб перед памятным проливом крови в січні сего року вислухав був благальної просьби

робітників, не дійшло би було до такого страшного розладу у внутрі, а може і до такої катастрофи російского оружя на Бєвищу, а цар Микола став би був славним володарем, котрого імя було би записане золотими буквами в літописах Росії. Цар не дав послуху князеві Трубецкому, що звертав єго бачність на внутрішню революцію, цар не хотів уділити послуханя відпоручникам робітників, а піддавав ся дальше фальшивим дорадникам, котрі намагали ся дальше удержати царську самовладу, а з нею і дотеперішню систему російского чиновництва в Росії. Одначе виявило ся, що ані в. князь Сергій, ані Трепов не в силі спинити конституційних змагань в Росії, виявило ся, що ані Рождественський ані Лівєвич не в силі допомогти до побіди російскому оружю. Російский велитень, що був доси страхом для всієї Європи, що кнотом і насилою гнобив не лише всякий живійший рух, але навіть не допускав до того, щоби діти в народній школі могли вчити ся, а вірні в церкві могли слухати проповіді в своїй рідній мові, щоби українські письменники могли свобідно печатати твори наукові і белетристичні своєю мовою, після поражень нанесених єму японским оружєм показав ся зовсім немичним і безсильним.

Царська відповідь на промову кн. Трубецкого згадує про пораженя нанесені Росії на далекім Сході, а також про внутрішній розлад, і висловлює царську волю, покликати до участі в державній управі вибраних заступників. Цар запевняє, що безнастанно над тим думає і сею справою займає ся, висловлює надію, що Росія після дотеперішних невдач наново відродить ся, а при тім також бажанє, щоби знов настала єдність між царем і всею Росією та порозумінє між царем а людьми всего російского царства, порозумінє, котре відповідає осно-

вам такого порядку справ, який відповідає справдешним російским засадам.

Цар Микола, котрого дотеперішні дорадники піддержували в тім змаганю, щоби не попускати нічого з самовлади, пішов сим разом імовірно за радою Віттого і висловив царську волю, дати Росії конституційний устрій. Якого рода має бути конституційне заступництво в Росії, сего не висловив цар, так само як і не зазначив, в якім часі се мало би послідувати. Насуває певні сумніви лише зворот, що єдність і порозумінє між царем а населенєм має послужити основою такого порядку справ, котрий відповідає справдешним російским засадам. Сей зворот може відносити ся до Булігінівської прологи, щоби покликати земский собор з дорадним лише становищем.

Нема сумніву, що не так ще скоро дійде в Росії до справдешного конституційного устрою, котрий відповідав би потребам і інтересам поселених там народів. Всеж таки відповідь царя Миколи на промову кн. Трубецкого заповідає конець царської самовлади а покликанє вибраних заступників народних. Сим почне ся для Росії і для поселених в ній народів нова доба розвитку, котра може подвинути російську державу з тяжкого занепаду спричиненого самовладою і чиновництвом, а довести до відродін держави на новітних основах. З царских слів можна зачерпнути надію, що й в українське віконце загляне також сонце, а для наших земляків на Україні настає пора, подбати про приверненє прав українському народови.

Богдан Лепкий.

Як думаю коли...

Як думаю коли
О квітках і весні,
То на гадку мені
Насувавш ся — ти.

Як почую в саді
Соловейковий спів,
То твоїх гомін слів
Причувавш мені.

А як мрію у сні
Про надземське добро,
То на думку в одно
Ти приходиш мені.

Бо над квіти в саді
І над чари лісів,
Над красу райських снів
Ти дорозпа мені.

Чому не вільно нам по днях розлуки,
По днях предовгої, важкої туги,
Стрінутись щиро, як правдиві други,

І не лякаючись обмов, наруги
Обнятись дружно і стиснути руки? —
Чому не вільно нам по днях розлуки?

Чому не вільно нам, як день сконає
І сїрий смерк на сонну землю впаде
У двійку йти на степові лєвади,
І рвати квіти тихої розради
Гень, під дрімучим минувшини гаєм? —
Чому не вільно нам, як день сконає?

Чому не вільно нам в гірській хатині
Сісти при ватрі горючій з собою,
І говорити наче брат з сестрою,
В любови серць і в душ сьвятім снокою;
І жити так, немов в якій сьвятині? —
Чому не вільно нам в гірській хатині?

Чому не вільно нам, чому не вільно
Тото житє по правді пережити?
І з чари повної солодке щастє пити
А не отруєю себе і сьвіт дурити
Так самовільно а так божевільно! —
Чому не вільно нам? Чому не вільно!

Як вдивлю ся в твої очи,
Як заслухаюсь в слова,
То повіритись не хоче,
Що мені ти не своя.

То повіритись не хоче,
Що для себе ми чужі,
Як листки в осінній ночі,
Що стрінулись на межі.

Лиш заєдео так здаєть ся,
Що очий твоїх блакіт
І той сьміх, що сріблом ллєть ся,
То якийсь знакомий сьвіт.

Що тота твоя розмова
І тоті твої слова,
То гармонія чудова,
Що колись мені гула.

Де, коли, в якому краю,
На землі, чи в небесах,
Не вгадаю і не знаю,
Чи у яві, чи у снах.

Тільки вірю, що ми знались,
Нім на сьвіті зустрілись,
Що на тоє розпращались,
Щоб звитати ся колись.

Але вірю, що та сила,
Що єї зовуть любов,
Попід небо нас носила
І буде носити знов.

3 бразилійської Русі.

(Допись з Ірасемі, рускої колонії в Парані в Бразилії з 10. мая 1905).
(Конець).

Коли кукурудза зійде, нищать її птахи, — витягають її із землі. Коли вже доходить, треба її дуже стерегти перед паугами і малпами. Є ту рід малих пали т. зв. «тісо». Ті роблять великі шкоди в кукурудзі — і то не тільки щоби наїсти ся, але ще звяже кілька шульок разом, закине на плечі — тай гайда в ліс. Коли чоловік побачить таке стадо з его кукурудзою на деревах, то тільки руки заломить.

На тепер закінчу. Одну ще справу хочу порушити, іменно школи. Під тим зглядом працює ся за мало. За мало старають ся о закладанні шкіл та читальнь. У нас на Люцені сучасні школи і розвивають ся добре. Читальня тільки на Ірасемі, однак цілковитий брак книжок. Просив я Хв. Виділа Тов-а «Просьвіти» у Львові о книжки; обіцяли, але либонь скоро забули на нас, бо до тепер не прислали. Подяку щиро зложити мущу редакції «Руслана» за часопись, котру нам тільки за зворотом коштів прислали. Як люди чекають на сю часопись! Заложив я у нас пошту; по черзі кожний іде на Люцену — від нас 26 кілометрів віддалену. Вечером вже кожний скоро біжить, питає: а що нового з Галичини в газеті?

Війною на сході інтересують ся дуже. — Най Бог в двох помножить передплатників часописи «Руслан» за її дар для нас! Також п. Насальський з Коломиї дуже скоро прислав нам свої книжочки, тож нехай і ему буде дяка за те на сім місці. Число членів нашої читальні з горою 80; однак книжок ще не маємо 80¹⁾. Забувають на нас в Галичині!... Ще справа часописи в Бразилії. Тут завязалось ніби якесь товариство «Просьвіта», котре збирає складку на часопись руску. Се товариство в Курітібі. Хоч Русини в Курітібі до мене належать, не знав я о тім комітеті нічого. В тім мене не раджено ся, ті комітетові всюда проти нас²⁾ виступають і бажають газети на взір «Правди» американської. Се не для нашого народу часопись. Наш нарід без віри не буде «руским». При тім той комітет зложений з людей, котрі не мають довіри у загалу, а самі на тім не розуміють ся³⁾.

Передовсім треба руских шкіл. І хтож буде читати руску часопись, коли діттай не вчать по руски. Школи і школи — се перше! Радив

¹⁾ А деж книжки, які переняв п. Стефан Петрицький, виїжджаючи до Бразилії. Дотепер він нікому в краю не подав справозданя про них, як їх розділив, евентуально, який з них зробив ужиток. — Ред.

²⁾ ОО. Василян, котрі разом з о. Роздольським в Ріо Кларо дбають про релігійне, просьвітне, економічне і взагалі культурне двигане Русинів в Бразилії. — Т. Р.

³⁾ Тов. «Просьвіти» в Курітібі заложив Стефан Петрицький зі Львова, котрого т. зв. комітет паранський вислав був 1901, коштом 1200 корон до Бразилії, щоби там учив діттай, щоби організував Русинів і щоби помагав ОО. Василянам в їх праці около подвигнення руского народу в Бразилії. Но Стефан Петрицький не сповняє своїх зобовязань — ані в однім пункті. Він

я і усильно старав ся о заложенні школи в Курітібі; але не послухано мене.

Ні — они хотять «газету». Я пересвідчений що на тепер і 50 предплатників не назбирає ся. Чому? бо Русини не вмюють по руски читати. Отже я на разі не є за часопись. На перший план висуваю школи для діттай і старших. Еслиби тепер заложено тут руску друкарню, она би мусіла впасти. Книжок руских і часописий можемо на разі дістати в Галичині. — Перше треба нам приготувати людей через читальні і школи до своєї друкарні. Се моя гадка. О других наших колоніях напишу пізніше.

Присилаючи повисшу допись пише о. Бжуховський п. Т. Реваковича:

...Мій обовязок є праця для мого народу. Я хоч був вихований в інших обставинах і мало народ знав, тут на чужині пізнав я его добре — всі слабі та добрі сторони. Виджу его опущене — майже загинеле — для браку провідників тут межі ними, — а з другої сторони рівнодушність братів з старого краю. Отжеж коли я межі ними і виджу їх став — чиж і мені заложити руки, чиж і мені рівнодушно дивитись на его упадок? Ні — се не буде ніколи — кілька сил стане в мене, все для него. Хоч працюю над сили, однак я здоров з Божої ласки; отже з сего виджу, що волею Бога є, щоби я для него щиро працював. Наша школа розвиває ся красно; учителя сина нашого дяка все підготовляю вечерами, і надіюсь, що він много поможе мені в праці. Перший курс закінчили ся по 6 місяцях; діти красні поступили поробили; другий курс зачнемо, коли прийде П. часть книжок з Європи, котрої сподіюсь нині — завтра. Читальня наша розвиває ся на Ірасемі красно. Одно лиш: що книжок не маєм.

Заложив я і хор музикальний; добре розвиває ся; однак брак пот лекших. На сьвята запросив я много Бразиліян та Німців на Богослуженя. Зачудовані були нашим обрядом і співом. Не могли нахвалитись. А що найважнійше (видко) що подобало ся їм) були на цілім Богослуженю, хоч они звичайно довшої відправи не любять. Що чувати в нашій Галичині?... З ніким не видієм ся давно, навіть з нашими Отцями. Прудентополіс майже 2 роки, — в о. Роздольським раз за 3 роки — все на кони в дорожі... Я будую все на людях. Їх хочу привязати до церкви, обряду, народности, іде поволи, але іде.

Не забувайте о нас.

О. К. Б.

зачав людей наших бунтувати против ОО. Василян, на котрих просьбу — щоби вислати їм учителів до помочи — комітет паранський власне его був вислав до Бразилії, щоби помагав в праці ОО. Василян над двигненем нашого народа. Він позакладав товариства в Курітібі, але не на те, щоби нарід наш двигнути, лиш на те, щоби дійти до грошей, котрі нарід наш мав давати на удержанне тих товариств. За ошуканство наших людей був вже в Бразилії судово караний. Тепер не жие в руских колоніях, тільки межі Бразилійцями Португальцями; але не гадає ані про зворот взятих 1200 корон, ані книжок, котрі редакция «Руслана» зібрала і передала до роздачі межі руских колоністів в Бразилії. Т. Р.

Політичний перегляд.

На Угорщині відрочене соймову сесию рескриптом цїсарским аж до 15. вересня. Відчитано сей рескрипт по ухваленю заяви недовіри новому правительству, яке під проводом бар. Феєрварого явило ся на тім засіданю, щоби представити ся палаті, Президент-міністер застеріг ся, що відкладанне відчитаня цїсарского письма є противне традиції і конституційному звичаєви і вийшов з салі. Президент Юст запротестував против критикованя ухвал палати міністром. Мимо відчитаня відрочуючого письма, палата радила дальше, хотий ліберальна правия вийшла з салі і на внесенє Банфіого ухвалила резолюцію, що 1) відрочене сойму є противне конституції, 2) кабінет не може остати в уряді, 3) не може стигати податків і рекрута, 4) не може входить в пересправи в торговельні трактати, 5) квота не може бути установа Коронаю. — Ситуация є дуже поважна, віхто не може передвидіти виходу з сеї дилеми.

Норвєско-шведській взаємини укладають ся вельмо інтересно, бо Норвєгія, яка зірвала унію, чинить се в як найделкатнійший спосіб. В виду отвореня шведської державної ради норвєскій штортінг вислав письмо так до короля Оскара, як і до палати, де в дуже сердечних словах висказує свою симпатию так до короля і до королівської родини, як і до шляхотного шведского народа, з яким пережили в мирі і добрій злагоді 90 літ розвиваючись заєдно на поли духа і праці. Розділ унії в нічим не уменшив, ані захитав сеї симпатії, а є тільки конечним вислідом розвою Норвєгії за послідні десятиліття, потрібним до єї дальшого розвитку і доброй злагоди з бувшим довголітнім союзником. В імя тих симпатій, мира і дальшого розвою обох північних народів просить штортінг, щоби великодушна Швеція допомогла до мирного і дружного розв'язаня унії на обопільну користь.

В япаньско-росийській війні нема звороту, мимо започаткованих мирових вереговорів. Зачувати, що Япанія згодила ся на 1. вересня прислати свого повновласника до Вашингтону, доносять також, що цар вже є в посіданю япаньских умовів мира, однак вважає їх неможливими до принятя. В обох тих випадках виходить на одно — до мира не прийде, доки Япанці не зломлять росийської сили на суші, знищивши єї манджурску армію. О се они відай старають ся енергично, бо послідна телеграма Ленєвича зперед кількох днів донесла була, що росийські передні сторожі мусіли податись взад і від того часу замовкли его рапорти. А натомисть англійські жерела доносять заєдно алярмуючі вїстки, що росийські крила вже зовсім окружені, що в центрі вже цофадуть ся, що грозить росийській армії цілковите знищенє. На всякий спосіб найближші вже дни мають принести рішачючі висліди стратегії.

3 державної ради.

По відчитаню внесенє та інтерпеляцій і по відповідях міністрів Букча і Козеля на ряд інтерпеляцій полагоджено справу афери Ельдерш-Голянишки і приступлено відтак до першого читаня бюджетової провізорії.

Промова бар. Гавча.

Перший забрав голос президент кабінету бар. Гавч і просив о скорє ухваленє бюджетової провізорії. Вказує на тяжке положенє правительства, яке переняло в спадщині ряд нерозв'язаних квестий внутрішньо-політичних в тіснійшій значію. До сего прилучили ся єще події на Угорщині. По мисли свого давнійшого вже приреченя, міністер вислав ряд конкретних запитань до нового угорского правительства в квестії взаємини обох половин держави. Дякує палаті за вибір квотової депутації і заявляє, що правительство стоїть, і так довго, як се можливо, буде стояти при основах закона з р. 1867, а в рішачючій хвилі, коли зайде потреба, правительство буде знати, як стеречи з цілим натиском австрійских інтересів (оплески).

Звідти та прихильність щира
І надія, горя лік —
Що не єсть від сего мира,
Не змарнує чоловік.

Звідти та безмежна туга,
Звідти той невпинний жаль,
Що єднає нас друг — друга
І несе в далеку даль.

Там, де буденні умови
Тратять стійність і вагу,
Де кайдани і окови
Тануть наче зо снігу.

Де з очий подуть палуди,
Де відроджена душа,
Без митарства і облуди
Сонцем праведним сия.

Там колись, по днях розлуки
Зустрінемо ся на вік.
Що злучили божі руки
Не розлучать чоловік.

Я збудую для тебе сьвятиню
В моім царстві безмежнім, в уяві,
І тебе посаджу, як княгиню
На найвисшій престолі, на славі.
А — щоб стріли відбити ворожі,
Думи я покладу, на сторожі.

Думи ясні, в слова так закуті,
Як у зброю з небесної кузні.
А в борбі непоборні, невгнуті,
Як герої з богами союзні,
Як архангелський меч обосічні,
Як душа і як гадка — предвічні!

В тій сьвятині будеш володіти
Над ізбраним, божественним людом.
Всі до тебе іти муть, як діти
З чистим серцем, з хрустальним сосудом.
Ти в них чари будеш розливати...
Щож я можу тобі більше дати?

Що до чешко-німецьких взаємин боронить бесідник передовсім президента Шлезка гр. Туна перед напастями пос. Зоммера з причини чешких паралелок при учительській семінарії в Опаві як також і всіх австрійських урядників. Правительство звернуло ся до шлезкої шкільної ради і на підставі її внесень розвяже справу рівнобіжних клас на Шлезку на вдоволене всіх.

Бесідник дякує тим послам, що своїм уміркованем причинили ся до спокійного і пожиточного переходу сесії чешкого союму. Правительство має намір в осени виступити з пропозиціями в двох найважнійших квестіях спільно край замишкуючих народів: в квестії урядничій і язиковій. Правительство при різних нагодах з жалем ствердило, що нема потрібного числа німецьких кандидатів на урядничі становища і в тім огляді буде старатись зарядити. Що до язикової квестії предложить правительство дотичний закон у відповідній хвилі насамперед в Чехах, а відтак на Моравії. Сі закони будуть полагати на рівноправности обох мов, а надто буде управильнена справа чешкої мови у внутрішній службі в чешких округах. (Оплески; рісні оплески).

Квестію університету на Моравіях лучить бесідник з квестією університетів взагалі, яка предствляє ся в Австрії досить сумно, в прирівняно з загралицею, особливо з Німеччиною. Тому предложить правительство проєкт реформи разом з прелімінованим видатком 25 мільонів корон на сю ціль, для існуючих вже університетів. Щож до Моравії, то заложене утравквістичного університету стало там неможливе. Нині вищі школи стають чимраз більше осередком політичних і національних інтересів та про спільне діланє двох народів в одній школі вищій не можна думати. Тож так Чехи, як і Німці на Моравії мусять дістати окремі університети. Відповідно до сего правительство предложить еще в біжучім періоді законодавства відповідний закон, а що до місця осідку тих обох інституцій вже чей оба народи порозуміють ся, між якими до того часу наступить певно зближене.

Що до вдового закону, у відповідь на промову пос. Скене, президент міністрів підніс, що в опінії виробив ся хибний погляд що до становища правительства в сій справі. Бесідник заявляє, що закон, яко обовязуючий правительство переведе (оплески) і по докладнім розслідуженю передвступних робіт приступить не тільки до регуляції рік, але також до будови каналу Дунай-Одра-Висла. Научене прикрим досвідом при альпійських зелізницях правительство буде придержувати ся найстрогійшої ощадности, у зглядянючи в осторожностію фінанси держави. (Оплески).

Бесідник пригадає свою заяву в програмовій промові, що зі всіх своїх прав правительство зробить уміркований ужиток. Нині повторить сю заяву в пересвідченю, що жадна з партій не може жадати від правительства, щоби оно ішло їй на руку, але кожда, щоби сповнило свій обовязок, як пристойть добрим австрійским урядникам. (Гучні оплески. Богато послів складає бесідникови гратуляції).

По бар. Гавчу промовляв пос. Наске, обговорюючи промову премієра, а відтак гр. Шгернберг, нагадаючи нагально на правительство, а особливо б. міністра краввої оборони Вельзергаймба. Президент палати кілька разів прикликував до порядку бесідника, а вкінці відобрав єму голос.

На сім перервано наради; слідуюче засіданє в п'ятницю.

НОВИНКИ.

— Календар. В п'ятницю: руско-кат.: Тимотея, Антоніна; римо-кат.: Зенона. — В суботу: руско-кат.: Вартоломея; римо-кат.: Иоана Хрестителя.

— Цілорічні іспити у «Висшій музичній Інституті» «Союза співацьких і музичних товариств у Львові» відбудуть ся в останніх днях червня у власній залі в такому порядку: 1) З гри на фортеп'яні: 27. червня, від 3. години по полудни, для елевів I, II і III. року науки; дня 28. червня, від 4. години по полудни, для елевів V і VI. року науки; дня 29. червня, від 10. год. рано, для елевів IV. року науки. 2) З сольового співу: 29. червня, від 11. години рано, для

елевів I і II. року науки. 3) З гри на скрипці: 29. червня, від 3. год. по полудни для елевів I, II, III і IV. року науки. — З дирекції «Висшого Музич. Інститута».

— Із Станиславова. Сям повідомляємо, що загальні збори філії Руского Товариства педагогічного в Станиславові відбудуть ся в четвер 29. с. м. о год. 3. з полудня в комнатах «Рускої Бесіди» ул. Казимирівска ч. 10. Якби о 3. год. не явилось відповідне число членів, то збори відбудуть ся того самого дня о год. 4. при таким числі членів, яке явить ся. Порядок денний: 1) Отворенє зборів голозою філії. 2) Звіт з діяльности виділу. 3) Звіт касовий. 4) Звіт із закупна реальностей на бурсу філії і конверсії позичок гіпотечних. 5) Внесенє виділу на вибір комісії для поладнюваня справ бурси, а передовсім для сплатюваня рат і придбаня на то фондів. 6) Вибір голови, чотирох членів виділу і двох заступників. 7) Внесенє членів. 8) Справа товариства «Обоїльної Помочи» учительської. 9) Обговоренє тем, визначених на сегорічну окружну конференцію народних учителів. Задля важности тих всіх справ просить ся всіх Вп. Членів явитись точно і громадно. — За Виділ філії Руского Товариства педагогічного: *Пр. Рибчук*, голова.

— Краєва рада шкільна затвердила вибір ке. Яна Фішера на заступника предсідателя окр. ради шк. в Сятині; визначила Конст. Белтовского, управителя 6-кл. жіні. школи в Городку, на II. представителя учительства до окр. ради шк. в Городку; — іменувала в народних школах: Іду Стокласівну і Ядв. Обідняківну учит. 5-кл. жіні. школи в Косові, Юл. Крупицкогю управителем і Павлину Лукасевичівну учителькою 4-кл. шк. в Козовій, Аделью Розеншток учит. 4-кл. шк. в Будзанові; управителями 2-кл. шкіл: Людв. Гавта в Шульганівці, Ів. Цішановского в Шівску, Ад. Новаковича в Висничу старім, Фр. Солецкого в Домославицах, Каз. Новотарского в Ляшках; учительками 2-кл. шкіл: Альб. Луціва в Попелях, Мич. Гладуна в Бзовиці, Іванну Гервиновичівну в Стружах вел., Стеф. Бозокого в Молодичу; — перенесла Йос. Соболевского управ. 2-кл. школи в Підгайчиках де Великополя; — перенесла в стан супочинку Григ. Подлевского управ. 2-кл. школи в Скородинцах; — перемінила 1-кл. школу на 2-класову в Мислові, калуського округа.

— Пожарний «Сокол» засновано в Григорові, рогатинського повіта, на статутах львівського «Сокола». Намісництво вже затвердило статут.

— З Тернополя. На закінченє шкільного року устроює гімнастичне товариство «Руский Сокол» в Тернополі в сали «Мицаньского Брацтва» в неділю дня 25. с. м. гімнастичний концерт получений з концертом військової музики 55. п. п. Програма: 1) Лисенко: Ouverture з опери «Чорноморці». 2) Образові вправи лісками учеників «Сокола». 3) Вільні вправи ремісничої молодіжи. 4) Вправи членів топирцями. 5) Thomas Romanze aus der Oper «Mignon» (Flügelhorn Solo). 6) Вправи членів на друкчу в полученю з поручками. 7) Вправи пань обручачами. 8) Вежі на вільно стоячих драбинах. 9) Nedbae: Fantasie a. d. Ballet Pantomime «Der faule Hans». 10) Ігрища олімпійські при зміннім освітленю. — Ціни місць: Крисло I-рядне 2 К, II-рядне 1 К 20 с; місце стояче 60 с; галерія 30 с. Початок точно о год. 8½ вечером. Дохід призначений на будову власного дому.

— З Земіру (коло Ясєня) на Угорщані пишуть нам: Сими днями відвідав я з нагоди прогульки між іншими і гуцульські села на угорським боці. Було як раз сьвято; — дзвін із церкви звивав, на вечерню. По вулицях крутив ся сьвяточно прибраний наряд — у прегарних мальовничих гуцульських строях. Сейчас звернуло мою увагу, що до церкви ішло може двох-трьох людей. За тое великі-великі купи народа прямували в сторону корчми. Ведений цікавостію пішов і я туди поглянути на їхню «забаву». Вид який представив ся моїм очам, був справді потрясаючий. На площі перед корчмою товпили ся Гуцули, навіть жінки і дівчата — всьо без памяти няне... А в корчмі?... Бодай і не згадувати! Я бачив нераз, як поть на «долах», але такої шаленої пятітки не доводило ся мені ще оглядати. На лавах і на землі лежав докотом без памяти наряд і домагав ся «се погарика» — себ то чарки. Ось куди пішло гуцульське добро! Той наряд, що був колись такій богатий та бутний, зійшов нині до такого низького степеня через свою неопоздержливість. І кого ту винувати за се?... Дійсно, серце красть ся згадувати про таке! — *Acerbus*.

— Дрібні вісти. Готель Жоржа у Львові підє на бубен, до деякі вірителі не пристали на сплату довгів ратами. Готель оцінено на 2,200 000 К. — 7. полк уланів з Мостів великих переносить ся до Штокенав коло Відня. — Австрійська фльота, поділена на три дивізиї, під проводом контрадміралів Ріпера, Петрусского і Жуардіого, а під начальним проводом адмірала Монтекукулі, почала маневри на просторі від Полі по Солунь. — В Зборові лучив ся дня 16. с. м. грізний випадок. В домі антикара Ронігера вбух бензиновий газ і знищив цілий дім, а вла-

ститель антики потерпів тяжкі рани від попарення.

Всячина.

— Гр. Толстой про унію. Московский дневник «Русское Слово» замістив статю гр. Миколи Толстого, сина гр. Льва, в справі масового переходу давних уніятів в Холмщині на католицизм. Гр. Толстой виказує, що уніяти силувані російским правительством до православя, прийняли єго, але в душі любили унію, а православє ненавиділи в цілого серця. Колиж настала релігійна свобода, покинули зненавидженє православя, а що не було унії, тому прийняли католицизм. В слід за сею зміною релігії підє спольозізованє бувших уніятів. В Люблинщині ще пів біді, бо населенє давно спольозило ся, але готові перекинути ся в Поляків давні уніяти на Литві і в полудневих губерїях. То нечуване збільшенє польского живла може бути для Росії дуже небезпечне. Належить сему зарадити, але не бюрократичними заборонами, лише через сирвадженє з Галичини уніятських сьвящеників і обсадженє ними всіх тих парохій, в яких населенє хоче покинути православє і повернути до унії. «Там, в Галичині — пише гр. Толстой — є ще уніятські сьвященики, котрі поутікали з Росії наслідком переслідуваня чиновників. Треба з ними чим скорше порозуміти ся і сирвадити їх до давних парохій».

— Затоплені кораблі. В морських битвах під Портм Артура і під Чумімою, як звісно, затопило ся много кораблів, які становлять досить поважну сумку грошеву — поверх пів тисячки мільонів рублів. Так само, як японське правительство так і з інших країв інженери чинять заходи коло видобуваня сих кораблів. Се видобуванє повинно відбути ся як найскорше, бо вже в протягу кількох літ може сї кораблі пісок зовсім замулити. Способи видобуваня кораблів є ріжні, залежать се від глубини моря, від ушкодження корабля і від того, як корабель лежить в морі. Наколи корабель перевернув ся до гори дном, тоді про єго видобутє годі й думати. Найлекше видобути корабель, коли бодай єго частину видко з морского плеса, тоді досліджує ся такий корабель під водою, о скілько він є можливий до видобутя, если є там в стінах діри, то ті латає ся бляхами і випомповує ся з середини воду. До досліджуваня підводного служать підводні лодки. Першу таку лодку зробив інженер Сімон Ляке в Америці. Має вона 10 м довготи а 3 м ширини. Єї уржєно так, що нурки можуть виходити з неї і входить, забирати з собою наряди і т. п. Лодка така осьвічує, ще єпорий простір, в котрім можна все довкола бачити. Найліпші урждєня зробив в новійших часах оден інженер в Новім Йорку, Жон Голянд, який тепер чинить стараня у японського правительства, о дозвіл видобутя кораблів з підморських филь. Голянд замість винагородженя, жадає, щоби єму призначено третю часть того, що видобудє. Правительство японське оголосило конкурє на видобутє японських кораблів; належить однак сумнівати ся, чи хто подасть ліпшу офєрту, від Жона Голянда.

— Конкурс. Новооснований Інститут гімназійний Бурси ім. св. о. Николая в Перемишлі пошукуює: 1) інтелігентної жєнщини в середнім віці до веденя жіночого господарства Інститута, іменно до управи кухні і пральні і до нагляду над жіночою прислугою; 2) інтелігентного мужчини в середнім віці до надзору за ладом в Інституті, іменно в спальнях, саялах наукових, в їдальні і до веденя нагляду над мужескою прислугою. Пожаданими кандидатами на ту посаду суть ємеритовані учителі шкіл народних, або вислужені урядники, бувші підофіцери військової. З обома сими посадами получена крім гарного мешканя і цілого удержаня, винагорода грошева після умови. — Першенство буде мати замужна кандидатка, зглядно жонатий кандидат, котрих муж зглядно жінка зголосить ся до обнятя другої посади. Письменні зголошеня, заємотрені в 1) метрику кресту, 2) відношеня родинні (число і вік дітей), 3) опис дотеперішного житя, 4) сьвідотво дотично дотеперішного занятя належить надсилати найдалше до 15. липня н. ст. 1905. на руки предсідателя ц. к. директора гімназійного Григорія Цєглиньского в Перемишлі. — Від Виділу Бурси ім. св. о. Николая в Перемишлі. — Гр. Цєглиньский, голова. Др. Т. Кормош, секретар.

Телеграмп

з дня 22. червня.

Париж. Temps доносить з Петербурга, що на засіданю тамошної «думи» тимчасовий президент Нікітін відчитав звіт з принятя царем депутації земців і м. Петербурга і висловив надію, що Росія стоїть на досвітках великих реформ, з яких вийде яко відновлена могутча держава. Звіт і заяву Нікітїна прийнято з одушевленєм.

Київ. «Київ. Откл.» доносять, що чутка про номінацію київського ген.-губернатора Кляйгельса ген.-губернатором Петербурга є неправдива.

Вашингтон. В урядових кругах зачувати що ведуться переговори в справі завізнення о-ружя в Манджурії.

Лондон. На правім крилі російської армії розгоріла ся битва з Японцями, які півколом зайшли російську боеву лінію.

Драматичний конкурс краєвий.

Виділ краввий Королівства Галичини і Володимирії разом з Великим Княжеством Краківським розписує сим конкурс з прелюзивним речинцем до кінця грудня 1905 на оригінальні, чистим руским язиком написані твори сценічні з обсягу драмату, поважної комедії і народних штук зі співами або без співів такого обсягу щоби заповнили цілий вечер театральний.

Конкурсні твори треба прислати в повнішим речинці під адресою Виділу краввого у Львові, заосмотрені знаком або моттом автора, котре треба помістити також на замкненій коперті, містячій в собі в середині імя, назвище і докладну адресу автора.

Твори, оголошені вже друком, а також представлені на котрій небудь сцені, навіть аматорській а також манускрипти писані власною рукою авторів або нечитким письмом є виключені з конкурсу. Також не припустять ся до преміювання творів авторів вже нежнучих, хотья би досі не були оголошені.

В просягу трох місяців по впливі конкурсового речинця слідує рішене конкурсу і признане нагород окремою комісією конкурсовою, котра збере ся в Виділі краввм під проводом члена Виділу краввого д-ра Йосифа Верещинського.

До тої комісії Виділу краввий запросив:

1. Впов. д-ра Станислава Дністрянського, ц. к. професора Університету львівського;
2. Впов. Михайла Глиджука, члена Виділу краввого;
3. Впов. д-ра Михайла Грушівського, ц. к. професора Університету львівського;
4. Впов. Ілію Кокорудза, ц. к. професора академічної гімназії у Львові;
5. Впов. д-ра Олександра Колессу, ц. к. професора Університету львівського;
6. Впов. Іларіона Огоновського, ц. к. професора академічної гімназії у Львові;
7. Впов. д-ра Евгена Олесницького, посла на сойм краввий;
7. Впов. д-ра Кирила Студинського, ц. к. професора Університету львівського;
9. Впов. Володимира Шухевича, ц. к. професора школи реальної у Львові.

Конкурсова комісія рішить більшістю голосів і признасть чотири нагороди а іменно: першу в квоті 800 К, другу » » 500 » третю і четверту по 350 К,

чотиром творам признаним найліпшими в поміж надісланих на конкурс, без огляду на рід твору, щоби лаше кождий з них належав до родів наведених в сім оголошеню.

Комісія може проте, всі чотири премії признати творам одного рода.

Оголошене висліду конкурсу за посередництвом публичних письм і виплата нагород слідує в місяцю цвітній 1906 року.

Нагороджені твори стають ся власністю товариства «Руска Бесіда» у Львові з виключним правом представляти їх на сцені.

Манускрипти, надіслані на конкурс будуть звернені властителю на їх кошт разом з замкненими копертами, сли вкажуть Виділові краввому в инший спосіб свої адреси.

З Ради Виділу краввого.

У Львові, дня 9. червня 1905.

Піотровський.

Всілякі КУПОНИ

вильосовані

цінні папері

виплачує без потручення

провізії або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного.

Уже вийшли слідуочі композиції на фортеп'яні

* ЛЮБОЩІ *

українські вальці ціна 1 К 50 с.

* * І-ший Народний Марш * *

ціна 1 К.

Написав Ярославенко.

Можна дістати по книгарнях. — Головний склад:

Українська Накладня Львів, Вроновска 8.

(2—16)

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

приймає вклади до опроцентования на 4 проц. і оплачує за вкладників податок рентовий; для ошадження коштів посланки можна прислати гроші чеками Шадницької поштової; вкладати може кождий, навіть і нечлен; на жадане звертає ся вкладку кожного часу, навіть без виповідження (за есконтом).

ПОЗИЧКИ уділяє «Джістер» своїм членам на 6 проц. силату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах $\frac{1}{2}$ -річних вносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотекі або доброї поруки.

На парцеляцію і купню більших обшарів треба звертати ся за позичками до «Джістера».

Членами можуть бути тільки члени обезпечені в «Джістрі».

Чистий зиск розділяє ся межі членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цілі. — Дотепер уділів «Джістер» на церкви, бурси, школи і т. д. 31.738 К.

Стан фондів Товар. кредитов. «Джістер» 31/12 1904

Вклади: 1.783.673 К.

Уділі членів: 133.117 К.

Ф. резервовий і ин.: 26.576 К.

Позички уділені: 1.616.402 К.

Цінні папері: 123.627 К.

Локації: 169.456 К.

На рах. біжучім: 81.968 К.

Шукає ся старшої особи

до веденя склепу. Кавці вимагає ся 500 К. Зголошення до Адміністрації «РУСЛАНА».

Розклад залізничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-європейский).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмеє, Чорткова
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию $\frac{1}{6}$ — $\frac{30}{100}$ вкл. в нед. і свята), Керезмеє	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Гусятина,
7:30	з Рави рускої, Сокала	7:30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	8:25	до Яворова
7:29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги,
7:50	з Рави рускої, Сокала	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Освєнцима
8:05	з Станиславова, Жидачева	9:00	до Самбора, Хирова, Івонича, Н. Санча,
8:15	з Самбора, М. Ляборча, Сянока, Хирова	10:55	до Іцкан, Калуша, Потутор
8:18	з Яворова	9:20	до Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Делятина, Заліщик
8:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	11:10	до Белзці, Сокала, Любачева
11:45	з Ярослава, Стрия, Борислава	2:00	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
10:35	з Рапєва, Лавочного, Калуша, Любачева	2:40	посп. Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керезмеє
11:05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмеє	2:50	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
11:55	з Підволочиск, Гусятина, Копичинець, Козови	2:55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча	4:10	до Ришева, Любачева, Хирова
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіц-з Самбора, Ясла, Сянока, Івонича	4:20	до Самбора, Хирова, Сянока
11:50	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	5:58	до Яворова
3:45	з Стрия, Тухлі ($\frac{19}{100}$ — $\frac{30}{100}$), Скольного ($\frac{1}{6}$ — $\frac{30}{100}$)	5:50	до Коломиї, Жидачева, Керезмеє ($\frac{1}{6}$ — $\frac{30}{100}$)
4:32	з Яворова	6:35	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги,
5:00	з Сокала, Белзці, Любачева	6:25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:25	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнцима	7:30	до Рави рускої
5:45	з Іцкан, Жидачева, Калуша, Новоселиці	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	10:05	до Перемішля ($\frac{1}{6}$ — $\frac{30}{100}$ вкл.), Хирова, Івонича
9:10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмеє	10:40	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	10:55	до Самбора, Хирова, Законаного
9:20	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	11:00	до Кракова, Відня, Вроцлава, Варшави
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня пустога, Гусятина	11:05	до Підволочиск
10:50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава,	11:10	Іваня п., Скали, Гусятина, Потутор
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги на дворець „Лідзамче“	2:51	посп. до Іцкан, Керезмеє (від $\frac{1}{6}$ — $\frac{30}{100}$), Калуша
7:00	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	4:15	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги,
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів,		з двірця „Лідзамче“
5:15	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Заліщик, Потутор, Іваня пустога, Скали, Гусятина, Грималова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятина
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Іваня п., Скали, Гусятина	11:15	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Потутор
		2:13	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятина
		9:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович від 14/5 вкл. 10/9 6:50, 7:50 рано, 9:55 передполуд. (тільки в неділі і римо-кат. свята), 1:46 попол. (тільки в неділі і р.кат. свята); 3:05, 4:16, 5:00 попол., 7:41, 8:55 вечером.

з Янова 8:18 рано, 1:15, попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.), 4:32 попол., 8:45 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл.) і 9:25 вечером (від 14/5 до 10/9 тільки що неділі і свята).

зі Ширця 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і свята).

з Любіня 10:10 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл. що неділі і свята).

Відходять з головного двірця:

до Брухович (від 14/5 до 10/9 вкл. 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і свята р.кат.); 12:30 попол. (тільки що неділі і свята р.кат.), 2:10, 3:20 попол. 6:10, 7:30 і 7:55 веч.)

до Рави рускої 11:15 в ночи кождої неділі.

до Янова 6:55 рано, 9:15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1:35 попол. (від 14/5 до 10/9 вкл. в неділі і свята), 3:08 попол. (від 14/5 до 30/9 вкл.) і 5:58 пополудни.

до Ширця 1:55 попол. (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і свята).

до Любіня в с. 2:15 попол. (14/5 до 10/9 вкл. в неділі і свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейский рижнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12. год. 36 мин. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано обведено рамками. — Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містовім бюрі ц. к. держ. залізниць, Пасаж Гавемана ч. 9.